

HET WIEL OPNIEUW UITVINDEN

Op Bron stond een artikel met de titel: *opnieuw het wiel uitvinden kan heel nuttig zijn*. Ik denk eigenlijk van niet. Sterker nog, ik denk dat het tijd wordt dat we het gebruik van de uitdrukking ‘het wiel opnieuw uitvinden’ heroverwegen.

Ik leg het uit.

Ten eerste. Opnieuw uitvinden. Kan dat wel? Als iets eenmaal is uitgevonden, dan is het uitgevonden. Toch? Weet je wat ik uitgevonden heb, gisteren? Het gesneden brood! Echt waar! Ik snap natuurlijk wat er bedoeld wordt: als iets op de éne plaats al is uitgevonden, dan zou het dom zijn om dat niet te gebruiken. Maar dan is opnieuw uitvinden dus eigenlijk een verzachtende term voor woorden als kopiëren, stelen, jatten, roven.

Dames en heren, kunnen we het wiel niet ergens jatten?

En dan, hét wiel! Eén van de meest belangrijke uitvindingen in de geschiedenis. Zonder het wiel zouden we alles moeten slepen! Beseft u dat wel? Maar goed, stel het wiel bestaat niet. Denkt u dan écht dat het wiel uitgevonden zou worden door kantoormensen die nadenken over, laten we zeggen, procesverbetering?

Ik waag het te betwijfelen!

Kortom, dingen zeggen als: we gaan het wiel (niet) opnieuw uitvinden, getuigt van schromelijke zelfoverschatting.

Ik pleit daarom voor een meer realistisch doel. Een rotsblokspeaker! Zo'n kunststof ding voor in de tuin dat min of meer opgaat in de omgeving. Zodat mensen zeggen: waar komt dat geluid toch vandaan?

Dames en heren, laten we de rotsblokspeaker hier niet opnieuw uitvinden!

Klinkt een stuk haalbaarder.

Toch?